

TV3 I JOAN SALES

JOSEP MARIA SOLÀ

S'ha d'estar molt al cas per albirar-la, reconèixer-la i caçar-la: el Teatre, la Literatura i el Cinema (sí, amb majúscules; afegiu *bon* al davant dels tres mots) són cada cop més escassos i, com la llebre que salta entremig de les mates, tan sols el bon caçador pot atrapar-la. Estic parlant d'un documental sobre la vida i obra de Joan Sales que, sota el títol de «*Joan Sales. L'home incòmode, la veritat que fa nosa*» (dirigit per Francesc Canosa Farran), va oferir el Canal 33, a les 11 de la nit (després d'*Òpera en texans*: per això el vaig veure —confesso les meves debilitats), el mes de juny passat.

Aquest documental sobre Joan Sales era, senzillament, extraordinari: el guió i la realització eren excel·lents. La participació de nombroses personalitats expressant les seves idees sobre l'autor de la millor novel·la escrita el segle XX a Catalunya (*Incerta glòria*, 1971: quarta edició definitiva), i la seva tasca com a escrip-

tor, editor i patriota era altament didàctica i il·lustradora sobre el nostre passat i el nostre present. Entre aquestes personalitats caldria citar, entre d'altres: Josep M. Solé i Sabaté; Hilari Ragner; Jordi Pujol (expresident, amb unes declaracions sobre l'honor i la dignitat excepcionals); Maria Bohigas (néta de Sales i actual directora de Club Editor, que ens acaba de regalar una nova edició del meravellós poemari *Viatge d'un moribund*, de Sales); Montserrat Casals (que va parlar del grup literari de Puig d'Olena, format per Màrius Torres, Joan Sales i Mercè Figueres); Marta Pasqual (amb una tesi doctoral sobre la faceta d'editor de Sales); la cantautora Meritxell Gené; el nebot de l'autor, Juli Sales (que ens va recordar que hem de pronunciar Sales amb e tancada: venien del Tarragonès); l'escriptor Francesc Serés; i la productora Isona Passola (que ha comprat els drets d'*Incerta glòria* per convertir-la en pel·lícula, dirigida per Agustí Villaronga). El documental, una hora que es fa curta, es va poder realitzar gràcies a la plataforma Verkami, i al final s'hi llegia la llista dels verkamistes que el van fer possible.

Vaig quedar-ne tan impressionat que l'endemà vaig repassar tots els diaris de dilluns per veure si el seleccionaven com a programa destacat; cap no ho feia: *La Vanguardia* i *l'Ara*, seleccionaven el capítol de *Gran Nord* (per l'amor de Déu!) com a element preferent. Només el diari *Regió 7* seleccio-

nava el documental de Joan Sales. Deixem-ho aquí.

En el blog d'opinió d'*anoia-diari.cat* (punt-de-llibre: octubre del 2012) i al setmanari *som:anoia* (núm. 3: 28-12-12) ja vaig manifestar la meua total devoció i admiració per la immensa i polièdrica *Incerta glòria*. Afegiu-hi ara aquest documental agosarat i genial —si no l'heu vist, suposo que es pot atrapar i se'n pot gaudir a: *tv3 a la carta*. Un petit retret, encara: ¿com és que un reportatge d'aquesta categoria no es va emetre després del TNT, a TV3 (2/4 de 10) perquè tothom el pogués veure? ¿De què tenim por, encara, els catalans? En paral·lel a això: en l'emissió del «Concert per la llibertat», per TV3, ¿calia que ens oferissin el TNT sencer, i els telespectadors soferts ens quedéssim sense una hora del concert? Això no passa ni amb el futbol ni amb les curses de cotxes i motos: ¿què ens està passant?

L'important, però, és que aquest documental del peridodista Francesc Canosa existeixi, i tots el puguem veure i gaudir-ne. És una llebre deliciosa: penseu-hi.